Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41510
Copyright: Melk, Benediktinerstift

De scō patricio et eius ꝓgnatio dnimatis sibi reuelato l'ons.

Patricius epus dum scotor regi de xpi passione p̄dicaret stans ante eū et appodians se sup ferulam quam in manu tenebat. et casu pedi regis supposuerat cui aculeo pedem ꝓforauit Rex uero credens sanctum epm ex industria hoc fecisse et se aliter non posse fidem susape nisi simlia pro xpo pateret patienter sustinuit Sanctus tandem hoc intelligens obstupuit et pabus regem sanauit. ac toti ꝓuincie obtinuit ꝗ nullu venenosu animal ibidem posset viuere. ymo etiam ligna et cortex illius regioms contria sunt veneno Inter mirta miracula que fecit et totum visu et signo arcas confregit. eo ꝗ dnice diei honorem ꝓpter hunc artifices non defebant Quidam vir iniquam sui ouem furatus erat Et cui sanctus patricius sepius fure quicuq ille esset rem fieri et satisfacere hortaret et nullo appareret. dixit toto ꝓplus ad ecclam non uenisset. in uirtute dni nri ihu xpi ꝓcepit ut in aliq ventre ouis intrasset coram oibus balatu emittet Qd cum factum fuisset. et reus peccatum egit. et alio a furtis sibi caueb̄at Erat etiam ei ꝗsuetudo os cruces quas videbat deuote venerari Et ecce ꝗdam vice an quadam pulchra cruce inuisa ꝓtenyt.